

LETRA DREJTUAR TITIT

Përshëndetje

1 Këtë letër e shkruan Pali, shërbëtor i Perëndisë dhe apostull i Jezusit, Mesisë. Detyra ime është që popullin që ka zgjedhur Perëndia, ta sjell te besimi dhe te nderimi i vërtetë i Perëndisë. ²Ata duhet ta dinë se kanë shpresë të patundur për jetën e përjetshme. Perëndia, që nuk gënjen, e dha premtimin e vet që para shumë kohësh për të na e dhënë këtë jetë; ³por tani këtë premtim e ka njoftuar në kohën e caktuar nëpërmjet lajmit të mirë. Me urdhër të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, ky lajm m'ua besua mua për ta përhapur.

⁴Këtë letër ia drejtoj Titit, i cili është i lidhur me mua si një bir i vërtetë. Hir dhe paqe nga Perëndia Atë dhe nga Mesia, Jezusi, Shpëtimtari ynë!

Detyra e Titit në Kretë

⁵Të lashë në Kretë, që të bësh atë që nuk jam më në gjendje ta kryej vetë. Në çdo qytet duhet të emërosh kryetarë bashkësish. Mendo për udhëzimet e mia:

⁶Kryetari duhet të jetë pa të meta, i martuar vetëm një herë, fëmijët t'i ketë besimtarë që nuk përfliken për sjellje të çrregullt dhe as për mosbindje. ⁷Kryetari i kishës, si administrator i shtëpisë së Perëndisë, duhet të jetë njeri që nuk ka të sharë. Nuk duhet të jetë mendjemadh ose zemërak, as pijanec e as i dhunshëm. Nuk duhet të jetë i dhënë pas parasë, ⁸por mikpritës, që e do të mirën. Duhet të jetë njeri me mend, i drejtë, me karakter të panjollësor dhe i disiplinuar. ⁹Ai duhet ta ruajë mësimin e transmetuar pikërisht ashtu siç i është dorëzuar. Atëherë ai do të jetë në gjendje ta ndihmojë bashkësinë e tij me mësimin e drejtë dhe t'ua vërë në dukje kundërshtarëve gabimin e tyre.

¹⁰Ka shumë llafazanë dhe mashtrues që nuk e ndjekin të vërtetën, sidomos ndër hebrenjtë e kthyer.

¹¹Atyre duhet t'u mbyllet goja, sepse nëpërmjet mësimëve të papranueshme largojnë familje të tëra nga rruga e drejtë, dhe këtë e bëjnë me qëllim të turpshëm që të pasurohen. ¹²Njëri prej bashkatdhetarëve të tyre foli për ta si profet: «Kretasit gënjejnë gjithmonë. Ata janë si kafshë grabitqare, sorollaten dhe mendojnë vetëm për ushqim.» ¹³Ka thënë të vërtetën. Prandaj ti duhet t'i trajtosh ashpër, që të kthehen te mësimi i drejtë. ¹⁴Të mos i dëgjojnë përrallat e hebrenjve e as udhëzime për pastërti të menduara nga njerëz që i kthyen shpinën së vërtetës. ¹⁵Gjithçka është e shëndetshme për ata që janë vetë moralisht të shëndetshëm. Por asgjë nuk është e shëndetshme për ata që janë moralisht të prishur dhe pa fe të vërtetë – vetë mendja dhe ndërgjegjja e tyre janë të molepsura. ¹⁶Këta njerëz pohojnë se e njohin Perëndinë, por me anë të veprave të tyre dëshmojnë të kundërtën. Për ta mund të ndihet vetëm neveri, sepse nuk duan të dëgjojnë dhe janë të paaftë për çdo vepër të mirë.

Për secilin fjala e drejtë

(Ps 128,9)

2 Por ti, bëji thirrje kishës sipas mësimit të vërtetë! ²Urdhëroji pleqtë të jenë të arsyeshëm, të ndershëm dhe me mend, të mbështetur në besimin e drejtë, në dashuri dhe në shpresë. ³Gjithashtu, thuaju grave të moshuara të bëjnë një jetë të virtytshme, jo të dhënë pas thashethemeve ose pas pijes, por të jenë shembull për gjithçka të mirë. ⁴Atëherë ato do të jenë në gjendje t'i nxitin gratë më të reja që t'i duan burrat dhe fëmijët e tyre, ⁵të jetojnë me mend dhe me nder, ta mbajnë mirë shtëpinë dhe t'i dëgjojnë burrat e tyre, në mënyrë që të mos diskreditohet mësimi i Perëndisë.

⁶Ngul këmbë që të rinjtë ta ruajnë vetëkontrollin në çdo drejtim. ⁷Ti vetë të jesh shembull për ta. Mësojua të vërtetën me drejtësi dhe me dinjitet, ⁸me fjalë të qarta dhe bindëse. Atëherë kundërshtarët nuk mund të na diskreditojnë e duhet të tërhiqen me turp.

⁹Skllëverit duhet t'i dëgjojnë zotërinjtë e tyre dhe t'u nënshtrohen atyre për gjithçka, të mos i kundërshtojnë ata me fjalë ¹⁰e të mos shpërdorjnë asgjë, por t'u shërbejnë atyre me besnikëri. Ta nderojnë mësimin e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, për gjithçka që bëjnë.

Dashuria e Perëndisë të çon në një jetë të re

¹¹Dashuria shpëtimtare e Perëndisë u shfaq. Ajo vlen për të gjithë njerëzit, ¹²dhe na nxit për një jetë që është e denjë për të. Mohuam çdo mosbindje ndaj Perëndisë, bashkë me dëshirat e kësaj bote (mëkatare), që në këtë botë të bëjmë një jetë me vetëkontroll, me ndershmëri dhe me respekt ndaj Perëndisë. ¹³Ne na pret gëzimi i përjetshëm, sepse po presim që të shfaqet madhështia e Perëndisë dhe e Shpëtimtarit tonë të fuqishëm, Jezusit, Mesisë. ¹⁴Ai e dha jetën për ne për të na çliruar nga çdo faj dhe për të na bërë një popull që i përket atij dhe që përpiqet me sa mundet për të bërë të mirën.

¹⁵Mësoji, bëju thirrje dhe qortoji në këtë drejtim. Vepro kështu me këmbëngulje. Askush të mos e vërë në dyshim autoritetin tënd.

Jeta besimtare dhe themeli i saj

3 Kujtoje bashkësinë t'u nënshtrohet pushtetit dhe autoriteteve shtetërore. Ata duhet t'i dëgjojnë, e përveç kësaj të jenë të gatshëm të bashkëpunojnë për të mirë. ²Bëju thirrje të mos flasin keq për asnjëri dhe të mos grinden, por të jenë paqedashës dhe të sillen mirë me të gjithë njerëzit.

³Të mos harrojmë se më parë ishim vetë të paarsyeshëm dhe të pabindur. Ishim larg rrugës së drejtë dhe të dhënë pas gjithfarë dëshirash dhe epshesh; jetonim në ligësi dhe në smirë; ishim të urreyer dhe urrenim njëri-tjetrin.

⁴Por pastaj u shfaq dashamirësia dhe dashuria e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, për njerëzit. ⁵Nuk kishim asnjë meritë për shpëtim, e megjithatë Perëndia pati mëshirë për ne. Na shpëtoi dhe na bëri të lindnim për një jetë të re nëpërmjet larjes së rilindjes dhe Shpirtit të shenjtë. ⁶Këtë Shpirt Perëndia na e ka dhënë me tepri me anë të Jezusit, Mesisë, Shpëtimtarit tonë. ⁷Meqë Mesia na e ka dhënë faljen e dënimit nëpërmjet flijimit të tij, ne morëm pafajësinë dhe jemi trashëgimtarë të jetës së përjetshme.

⁸Ky mësim është i besuar. Kërkoj prej teje që të ndërhysh me ngulm për të dhe ta transmetosh. Atëherë të gjithë ata që e kanë pranuar Perëndinë për Zotin e tyre, do të mundohen të bëjnë vepra të mira. Kjo është e mirë dhe u sjell njerëzve dobi. ⁹Por mos merr pjesë në diskutime të kota për gjenealogjitë, as në grindjet në lidhje me Ligjin. Kjo është e padobishme dhe nuk sjell asgjë.

¹⁰Kush përhap mësim të tilla të rreme, të qortohet, herën e parë dhe herën e dytë. Në qoftë se edhe atëherë nuk të dëgjon, të përjashtohet nga gjiri i kishës. ¹¹Ti mund të vëresh se ky është njeri i prishur. Në qoftë se vazhdon në rrugë të gabuar, kjo provon se e bën me qëllim: ai dënon vetveten.

Porosi personale

¹²Sapo të dërgoj tek ti Artemin ose Tihikun, eja sa më shpejt tek unë në Nikopol, ♦ sepse vendosa ta kaloj dimrin atje.

¹³Kujdesu për Zenën, juristin, dhe për Apolonin, që të marrin gjithçka që u nevojitet për udhëtimin dimëror. ¹⁴Edhe bashkësitë tona duhet të mësojnë të bëjnë mirë në rast nevoje, përndryshe feja e tyre nuk do të japë fryt.

¹⁵Të përsëndetin të gjithë ata që janë me mua. Përsëndet ata që janë të lidhur me ne me anë të fesë. Zoti ju ruajtë në hirin e tij!

♦ Nikopoli – kryeqytet i Epirit. Pali ndoshta donte ta përdorte si bazë për të ungjillëzuar mbarë Epirin.